

Ωστόσο, οι βασικοί χάρτες της έκθεσης περιέχονται μόνο στο αγγλικό κείμενο· επιπλέον, από τον κύριο χάρτη κόβεται η δυτική ευρωπαϊκή περιφέρεια του Ατλαντικού, συγκεκριμένα δε η Αυτόνομη Περιφέρεια των Αζορών, περιοχή ευρωπαϊκή όχι μόνο βάσει του δικαίου αλλά, επίσης, βάσει της γεωγραφίας.

Προτίθεται η Επιτροπή να εκδώσει τις μεταφράσεις προς τις άλλες γλώσσες με όλους τους χάρτες;

Προτίθεται η Επιτροπή να συμπεριλάβει στον χάρτη I τον ευρωπαϊκό δυτικό Ατλαντικό;

Προτίθεται η Επιτροπή να δώσει στην έκθεση αυτή δημοσιότητα ανάλογη με τη σημασία του προβλήματος στο οποίο αναφέρεται;

(¹) ΕΕ L 375 της 31.12.1991, σελ. 1.

(²) COM(2002) 407 τελ.

Απάντηση της κας Wallström εξ ονόματος της Επιτροπής

(17 Οκτωβρίου 2002)

Η Επιτροπή ευχαριστεί το Αξιότιμο Μέλος του Κοινοβουλίου για την εκτίμησή του όσον αφορά την έκθεση εφαρμογής της οδηγίας 91/676/ΕΟΚ, η οποία δημοσιεύθηκε τότε και βρίσκεται στο τυπογραφείο. Είναι σαφές ότι η κατάσταση είναι ανησυχητική, πλην όμως αρχίζουν να διαφαίνεται σημαντική πρόοδος, τόσο στα συστήματα παρακολούθησης των υδάτων όσο και στην υπόδειξη των ευπρόσβλητων ζωνών, στο περιεχόμενο των προγραμμάτων δράσης και στον έλεγχο εφαρμογής τους.

Η έκθεση υπάρχει στον εξυπηρετητή της Επιτροπής στο Ίντερνετ, σε όλες τις γλώσσες, ενώ οι χάρτες (οι οποίοι καταλαμβάνουν μεγάλη ηλεκτρονική χωρητικότητα) δεν ενσωματώθηκαν παρά μόνον στην αγγλική έκδοση. Η ενσωμάτωσή τους, με χρώματα, στις άλλες γλωσσικές αποδόσεις, για την έκδοση σε χαρτί της εν λόγω έκθεσης σε όλες τις γλώσσες της Ένωσης, βρίσκεται στη φάση της ολοκλήρωσης στο Γραφείο Επίσημων Δημοσιεύσεων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΟΡΟCE) και αναμένεται για τα τέλη του 2002.

Όσον αφορά τις Αζόρες, αυτές αναφέρονται στον γενικό χάρτη των ευπρόσβλητων ζωνών (αν και ακόμη καμία ζώνη δεν έχει χαρακτηριστεί επισήμως) και όχι στους χάρτες παρακολούθησης της εξέλιξης της ποιότητας των υδάτων, δεδομένου ότι στην έκθεση της Πορτογαλίας (Απ 2000) δεν διαβιβάστηκε κανένα στοιχείο σχετικά με την παρακολούθηση στις Αζόρες.

(2003/C 52 E/221)

ΓΡΑΠΤΗ ΕΡΩΤΗΣΗ E-2693/02

υποβολή: Bart Staes (Verts/ALE) προς την Επιτροπή

(26 Σεπτεμβρίου 2002)

Θέμα: Ένα ενιαίο σύστημα καταχώρησης των όπλων

Αρκετοί κατασκευαστές όπλων έχουν ένα σύστημα αναγνώρισης και καταχώρησης των όπλων. Πρόκειται κυρίως για τη χάραξη αριθμών σειράς σε ένα ή περισσότερα μέρη του όπλου. Ωστόσο, οφείλουμε να διαπιστώσουμε ότι η ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ των χωρών της ΕΕ, όσον αφορά τον τρόπο εργασίας, είναι ανεπαρκής. Επιπλέον, οι σημερινές ενδείξεις είναι συχνά πολύ εύκολο να παραποιηθούν. Κατόπιν τούτου, καθίσταται όλο και πιο αισθητή η ανάγκη να αναζητηθεί μια απλή, αποτελεσματική και εφαρμόσιμη από όλους τεχνική. Τα στοιχεία αναγνώρισης θα μπορούν να διατηρούνται σε ένα εθνικό μητρώο, ούτως ώστε να είναι στη συνέχεια δυνατή η ανίχνευση της πορείας που ακολούθησαν τα όπλα που ανακαλύπτονται σε μια περιοχή σύρραξης.

Μπορεί να αναφέρει η Επιτροπή εάν προτίθεται να αναλάβει πρωτοβουλίες με στόχο τη θέσπιση της κατάλληλης νομοθεσίας όσον αφορά την ενιαία καταχώρηση των όπλων εντός της ΕΕ; Εάν όχι, για ποιο λόγο;

Απάντηση του κ. Bolkestein εξ ονόματος της Επιτροπής

(22 Οκτωβρίου 2002)

Ένα κατάλληλο και γενικευμένο σύστημα αναγνώρισης και καταχώρισης των όπλων αποτελεί σημαντικό στοιχείο για την ανίχνευσή τους και η Επιτροπή έχει πλήρη συνείδηση της ανάγκης αυτής.

Ήδη, δυνάμει της οδηγίας 91/477/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 18ης Ιουνίου 1991 σχετικά με τον έλεγχο της απόκτησης και της κατοχής όπλων⁽¹⁾ από τη μία πλευρά, και τη μεταφορά τους μεταξύ των κρατών μελών, και συγκεκριμένα του άρθρου 4, οι οπλοπώλες υποχρεούνται να τηρούν βιβλίο εισόδου και εξόδου των κύριων κατηγοριών πυροβόλων όπλων, με τα στοιχεία που επιτρέπουν τον προσδιορισμό του όπλου, ιδίως τον τύπο, τη μάρκα, το μοντέλο, το διαμέτρημα και τον αριθμό κατασκευής, καθώς και το όνομα και τη διεύθυνση του προμηθευτή και του αγοραστή.

Αυτή η οδηγία προσεχώς θα αναθεωρηθεί έπειτα, κυρίως, από την υπογραφή εκ μέρους της Επιτροπής εξ ονόματος της Κοινότητας, και των κρατών μελών, του Πρωτοκόλλου των Ηνωμένων Εθνών για την καταπολέμηση της παράνομης κατασκευής και εμπορίας πυροβόλων όπλων. Το Πρωτόκολλο αυτό περιέχει σαφείς διατάξεις, των οποίων τη μεταφορά μελετά η Επιτροπή, σχετικά με την αναγνώριση αυτών των πυροβόλων όπλων.

Πρέπει να σημειωθεί ότι σύμφωνα με το ίδιο Πρωτόκολλο τα κράτη μέλη οφείλουν να παροτρύνουν τις βιομηχανίες όπλων τους να αναπτύξουν μέτρα για την πρόληψη της αφαίρεσης ή της παραποίησης των ενδείξεων αναγνώρισης. Επίσης πρέπει να επισημάνουμε, απαντώντας στις ανησυχίες του αξιότιμου μέλους του Κοινοβουλίου, ότι το Πρωτόκολλο, σε σχέση με την οδηγία, αύξησε το χρόνο διατήρησης πληροφοριών για πυροβόλα όπλα από πέντε σε δέκα χρόνια το λιγότερο.

(¹) ΕΕ L 256 της 13.9.1991.

(2003/C 52 E/222)

ΓΡΑΠΤΗ ΕΡΩΤΗΣΗ E-2694/02**υποβολή: Bart Staes (Verts/ALE) προς την Επιτροπή**

(26 Σεπτεμβρίου 2002)

Θέμα: Απλοποίηση του συστήματος αδειών για τις εξαγωγές και εισαγωγές αμυντικού υλικού εντός της Ε Ε

Σύμφωνα με έκθεση της Βελγικής Βουλής των Αντιπροσώπων της 28ης Απριλίου 1999 (έγγρ. 614/4 – 95/96), η Ευρωπαϊκή Επιτροπή επρόκειτο τότε να προβεί σε απλοποίηση του συστήματος αδειών για τις εξαγωγές και εισαγωγές αμυντικού υλικού εντός (!) της Ε Ε.

Μπορεί να αναφέρει η Επιτροπή εάν αληθεύει η πληροφορία της εκθέσεως αυτής και ποια είναι η κατάσταση των πραγμάτων στην ανάπτυξη αυτού του συστήματος αδειών; Μπορεί να αναφέρει η Επιτροπή – σε περίπτωση που δεν έχει προβεί σε διαβήματα προς την κατεύθυνση αυτή – εάν εξακολουθεί να έχει τις ίδιες επιδιώξεις σχετικά; Εάν όχι, γιατί;

Απάντηση του κ. Bolkestein εξ ονόματος της Επιτροπής

(25 Οκτωβρίου 2002)

Η Επιτροπή ήταν πάντα υπέρ κάθε διαδικασίας που επιτρέπει την πρόοδο προς την κατεύθυνση της απλοποίησης των ενδοκοινοτικών μεταφορών, στις περιπτώσεις αμυντικών υλικών, που θα περνούσε, ειδικότερα, από έναν ακριβέστερο προσδιορισμό των υλικών αυτών και από ελάφρυνση των διατυπώσεων που διέπουν τη διακίνησή τους, ανεξάρτητα των νομικών μέσων στα οποία βασίζονται.

Λόγω του ιδιαίτερα ευαίσθητου χαρακτήρα αυτού του προβληματισμού που εγγίζει πολλές πλευρές της ευρωπαϊκής οικοδόμησης, συμπεριλαμβανομένης της Κοινής Εξωτερικής Πολιτικής και Πολιτικής Άμυνας, είναι ιδιαίτερα επιθυμητή μια ευρεία συναίνεση ώστε κάθε πρωτοβουλία στον τομέα αυτό να μπορέσει να αποτελέσει μια πραγματική προστιθέμενη αξία.

Ως εκ τούτου, είναι σημαντικό για την Επιτροπή να έχει μια σαφή αντίληψη αυτού που θα μπορούσε να είναι η προστιθέμενη αξία μιας νομοθετικής πρωτοβουλίας, των πιθανοτήτων της για επιτυχία και των ενδεχομένων κινδύνων της. Η αξιολόγηση αυτή θα μπορούσε να αναληφθεί επιτυχώς από την Επιτροπή και να συζητηθεί στο πλαίσιο των αρμοδίων ομάδων εργασίας.